

IME I PREZIME:

RAZRED:

NADNEVAK:

Dramatizacija pri povjednog teksta

I. B. Mažuranić, Jagor

Prisjeti se priče Jagor iz Priča iz davnine Ivane Brlić Mažuranić.

Poredaj rečenice od 1 do 9 prema redoslijedu kojim su se događale.

1.	
2.	
3.	
4.	
5.	
6.	
7.	
8.	
9.	

Kravica i kozica spašavaju Jagora.

Jagorove jedine prijateljice su kravica i kozica te Bagan.

Jagor živi s ocem i mačehom.

Jagor se susreće s mačehom pred kućom.

Jagorov otac pogiba u potrazi za Jagorom.

Mačeha se želi riješiti Jagora te s babom Poludnicom dogovara da ga uhvati u zamku.

Bagan ne dopušta mačehi da bude zadovoljna.

Baba Poludnica je zatočila Jagora da bude pastir njenim ovcama.

Zlu mačehu progutala je zemlja.

Označi točno:

DRAMATIZACIJA je preoblikovanje dramskog teksta u prozni tekst.

DRAMATIZACIJA je preoblikovanje dramskog teksta u lirska teksta.

DRAMATIZACIJA je preoblikovanje prozognog teksta u dramski tekst.

Pročitaj i preoblikuj sljedeći dio iz bajke Jagor u dramski tekst. Umetni barem dvije didaskalije po svoje izboru.

Trpio Jagor donekle, trpio al' djetetu onako malenu jednoga se dana srdače prepunilo tuge. Ode siromašak u pojatu, legne licem u slamu i zaplače gorko. »Što će i kuda će jadan?« Uto čuje, kako se nešto kroz slamu šulja, kano da je miš. Prišlo mu do uha i šapnulo: »Ne plači, dijete Jagore. Ne staraj se ni za što. Ima nas troje ovdje, mi ćemo tebi valjati!«

Dignu Jagor glavu, ogleda se po pojati. Al' u pojati, kao i dosada, uz jasle svezana samo kravica bušakinja i riđa kozica, koje mati Jagorova bješe othranila i milovala. I više nikoga nema.

- »Jesi li mi ti to govorila?« upita Jagor bušicu.
- »Nisam«, odvrati ona.
- »A jesи li ti?« upita riđu kozicu.
- »Nisam ni ja«, odvrati koza.
- »A da tko je i zašto kaže, da vas ima troje, kad ste vas dvije same ovdje?«
- »Ono ti Bagan reče, — on je uz nas dvije treći u pojati, a stariji je od nas«, — odgovori bušica.
- »A kuda ode?« upita Jagor.
- »Eno ga u snopu pšenice.«
- »A gdje mu je ovdje u pojati snop pšenice?« upita opet Jagor.
- »Eno snop pšenice u desnome uglu pojate, upleten je u pleter pod mazom«, — odvrati kravica.
- »A otkada je tamo?« začudi se dijete.
- »Od pedeset godina.«
- »A tko ga je tamo vrgao?«
- »Djed tvoj, kad je ovu pojatu pleo i dizao«, — reče bušica.
- »A zašto je upleo snop pšenice u pleter?«
- »Da primami Bagana. I kako se Bagan onda tamo namjestio, tako vam do danas čuva blago u pojati, i sve dobro u hlijevu i kolibi, i što god biva, bez njega ne biva na vašemu dobru.«

Kad bušica ovo ispričava, ogleda se Jagor po pojati i budne mu nekuda draga na srcu i zbog djeda i zbog Bagana i zbog snopa pšenice u pleteru.

A bušica još reče:

- »Ako ćeš mene poslušati, ti sadjelaj jaslice; neka nisu veće nego pedalj u širinu, a palac u visinu. Namjesti ih, neka nitko ne zna, pod naše jasle. Pa kad budeš večerom nama krmu polagao, ti baci i Bagana rukovet krme u jaslice, a kad budeš nama steljio, i njemu nastelji. Tako radi i ne boj se ničega.«

